

XXVI TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Am 6:1a. 4-7)

Lugemine prohvet Aamose raamatust:

Häda muretule Siionis ja enesekindlale Samaaria mäel, kes te magate elevandiluust voodites ja laisklete pehmel asemel, sööte tallesid karjast ja vasikaid nuumlaudast, kes te helistate harfi ja üritate laule luua nagu Taavet. Te joote veini suurtest karikatest ja lasete end salvida parima õliga, aga Joosepi allakäik ei tee teile haiget. Seepärast ootab teid vangipõlv ja teid viiakse sinna kõigepealt, ning teie pidutsemine ja laisklemine saavad otsa.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 146:6-7. 8-9b. 9c-10)

R: Kiida, minu hing, Issandat.

Issand on see, kes mõistab õiglast kohut neile, kellele tehakse liiga,
kes annab näljasele leiba ja päästab lahti kinniseotud.

Kes avab pimedate silmad
ja tõstab sirgeks need, kes on küüru vajunud.

R:

Issand on see, kes kaitseb pagulasi, aitab vaeseid, leidlapsi ja lesknaisi.

Issand armastab õigeid, kuid õela ta juhhib eksiteele.

Issand on kuningas igavesti,
Sinu Jumal, Siion, valitseb põlvest põlve.

R:

(Teine lugemine 1Ti 6:11-16)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast Timoteosele:

Sina, Timoteos, Jumala inimene, taotle õiglust ja jumalakartust, usku ja armastust, kannatlikkust ja tasadust. Võitle tublit usuvõitlemist, haara kinni igavesest elust, mille jaoks sa oled kutsutud, siis kui sa andsid hea tunnistuse paljude tunnistajate eest. Ma panen sulle südamele Jumala ees, kes kõik elavaks teeb, ja Jeesuse Kristuse ees, kes Pontius Pilaatusega rääkides andis hea tunnistuse: hoia oma kutsumust puhta ja laitmatuna kuni meie Issanda Jeesuse Kristuse ilmumiseni. See sünnib õigel

ajal ja saab nähtavaks õndsaks ja ainsa valitsejaks, kuningate Kuninga ja isandate Issanda kaudu. Tema käes ainuüksi on surematus, kes Ta elab ligipääsmatus valguses, keda ükski inimene pole näinud ega suudagi näha. Temale olgu au ja igavene võimus.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 16:19-31)

Halleluuja. Kristus, kes oma rikkuses on meie pärast vaeseks saanud, tehku tema meid rikkaks oma vaesusega. Halleluuja.

(Evangeelium Lk16:19-31)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus ütles variseridele: “Oli kord üks rikas mees, kes rõivastus purpurisse ja peenlinasesse ning pidutses päevast päeva priiskavalt. Aga üks vaene mees, nimega Laatsarus, kelle ihu oli täis paiseid, istus maas tema värava ees. Hea meelega oleks Laatsarus kustutanud oma nälga sellega, mis rikka laualt kukkus. Kuid koeradki tulid ja lakkusid tema paiseid.

Siis sündis nii, et vaene suri ja inglid kandsid ta Aabrahami sülle. Aga rikas suri samuti ja maeti maha. Ning kui ta põrgus piina kannatas, vaatas ta üles ja nägi kaugelt Aabrahami ja Laatsarust tema süles. Siis ta hüüdis ja ütles: “Isa Aabraham, halasta minu peale ja saada Laatsarus minu juurde, et ta kastaks oma sõrmeotsa vette ja jahutaks mu keelt, sest ma tunnen suurt piina selles leegis.” Aabraham aga ütles: “Laps, tuleta meelde, et sa oled oma hea põlve juba elus kätte saanud, aga Laatsarus seevastu halva. Nüüd on temal hea põli, aga sina tunned valu. Pealegi on meie ja teie vahel suur kuristik, nii et need, kes tahavad siit teie juurde minna, ei saa, ega tulda ka sealt meie juurde.” Aga tema ütles: “Ma palun sind, isa, saada Laatsarus minu isakotta, sest mul on viis venda, et tema hoiataks neid ja nemad ei peaks sattuma siia piinapaika.” Kuid Aabraham kostis vastuseks: “Neil on Mooses ja prohvetid, nemad kuulaku neid!” Aga tema ütles: “Sugugi mitte, isa Aabraham, vaid kui keegi surnuist nende juurde läheks, küll nad siis parandaksid meelt.” Seepeale Aabraham ütles: “Kui nad ei kuula Mooset ja prohveteid, siis ei veena neid ka see, kui keegi surnuist üles tõuseks.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mis te arvate, kas teie ise olete head inimesed? Ja need, kes on praegu teie ümber – kas nemad on ka head inimesed? Kui me käime kirikus või kuulame usuraadiot, siis on see

tunnistuseks, et me vähemalt tahaksime olla head, abivalmid oma ligimeste suhtes ja Jumalale meelepärased.

Noorel ja ilusal on kerge iseendale meeldida, sest siis on lihtne sõlmida tutvusi, meeldida teistele ja valida teisi enda meeldimise järgi. Kui aga saad vanemaks, siis mõistad, et kui sa pole siiani leidnud ja hoidnud sõpru, keda võiksid nüüd kutsuda vanadeks headeks sõpradeks, siis praegu neid leida on juba hilja. Jumalaga on mõnes mõttes teisiti – nagu selgub pühakirjast, pole Jumalale meelepäraseks saada peaaegu kunagi hilja. Kuid siiski on ka siin suur vahe, kas Jumal tunneb meid juba ammu oma vana sõbrana, või oleme alles hiljuti mõistnud, kui tähtis on leida ja hoida sõprust temaga, kes ta on kõige algus ja lõpp.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jumal ei ole paraku endasse uskumist meile väga lihtsaks teinud. Nii nagu inimesel puudub mälestus sellest, mis toimus enne tema sündimist – justkui midagi polekski olnud –, nii võib ta selle kogemuse alusel kergesti oletada, et pärast surma pöörduakse tagasi samasugusesse olematusse, kus lihtsalt mitte midagi enam ei ole... ei ole hea ega halb, ei ole valu ega vaeva... Veelgi enam tahaks nii mõnigi uskuda, et seal ei ole enam vahet, mida maise elu jooksul tehti või tegemata jäeti – kõigil on üks ja sama saatus.

Seda võimalust läbi tunnetades tekib mõtleval inimesel puuri pandud looma tunne. Juba loom, saades aru, et tema eluruumile on seatud tema loomuse jaoks liiga kitsad piirid, hakkab neist meeletult väljapääsu otsima. Seda enam inimene – ajaloos on palju näiteid, kuidas on põgenetud vanglatest, mida peeti täiesti kindlateks. Samasugust tungi tunneb endas inimene, kes mõistab, et ainus võimalus leida oma elule mõte oleks olematuse vanglast pääsemine – oma algpõhjuse, oma Looja leidmine, kes annaks vastuse kõige tähtsamatele küsimustele. Kuid elu mõte on paradoks, see tähendab, oluline pole mitte see, millesse usutakse, vaid see, mis on realselt olemas... aga seda, mis on realselt olemas, inimene paraku ei tea. Nii ei jää tal ikkagi muud üle kui vaid uskuda...

Muidugi ei kaasne ka Jumalasse uskumisega lust ja lillepidu. Rikas mees, kellest Jeesus tänases evangeeliumis räägib, oli enda arvates usklik juut, see tähendab, ta teadis Moosesest ja prohvetitest – kuid paraku ei elanud ta nende õpetuse järgi. Kas vaene, rasket elu elanud Laatsarus oli ka usklik, seda ei mainita, nagu poleks see üldse oluline. Nende lugu esitab aga ilmekalt, et süütul kannatajal ja usklikul, ent hoolimatul inimesel on igavikus väga erinev saatus.

Armsad õed ja vennad, miks Jumal on andnud meile nii kummalise ülesande otsida iseennast ja oma

Jumalat justkui poolpimesi, seda me ei tea. Põrgupiinas vaevleva rikka mehe ettepanek saata Laatsarus tema veel maa peal elavate vendade juurde neid hoiatama on tegelikult arusaadav ja täiesti loogiline. Kui ikka tõesti keegi, kelle kohta me teame, et ta on surnud ja maha maetud, ilmuks ihulikult ja elavana meie ette, siis oleks seda võimatu unustada. Näiteks Jeesuse jüngrid: pole ime, et nad uskusid – tõepoolest uskusid, sest nemad nägid oma silmaga mitte ainult imesid, mida Jeesus tegi, vaid ka tema ülestõusmist ja taevasseminekut. Neid jääb meil paraku üle ainult kadestada. Meie aga saame nüüd Moosesele ja prohvetitele lisaks vaid lugeda Uut Testamenti, milles on ka see, tänane rikka mehe ja vaese Laatsaruse lugu. Sellest peab meile piisama. Amen.